

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 32P/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120202410
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Čavojská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3120202410.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Barborou Čavojskou v právnej veci navrhovateľa H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. L. XXXX/X, M., právne zastúpeného A3 advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Partizánska 25, Trenčín a manželky navrhovateľa K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. L. XXXX/X, M., o rozvod manželstva a o úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletému dieťaťu S. V., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, takto

rozhodol:

I. Manželstvo účastníkov H. V. a K. V., rod. Q., uzavreté dňa XX.XX.XXXX v M., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu M., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX, sa rozvádza.

II. S ch v a ľ u j e sa rodičovská dohoda o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode nasledovného znenia:

„Maloletý S. V., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode manželstva z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky.

Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú vykonávať obaja rodičia.

Otec sa z a v ä z u j e prispievať na výživu maloletého S. sumou 150,- Eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva.

Styk otca s maloletým sa neupravuje.“

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ návrhom doručeným prostredníctvom právneho zástupcu tunajšiemu súdu dňa 12.03.2020 žiadal o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. S.. V návrhu uviedol, že manželstvo uzavreli dňa 02.10.1993. Z manželstva pochádza plnoletá E. V., nar. XX.XX.XXXX a maloletý S. V., nar. XX.XX.XXXX. Pred uzatvorením manželstva sa účastníci poznali asi tri roky. Manželstvo bolo spočiatku harmonické, postupne sa začali objavovať nezhody medzi manželmi a posledné dva roky dosiahli takú intenzitu, že sa navrhovateľ rozhodol podať návrh na rozvod. Uviedol, že manželka sa k navrhovateľovi správa povýšenecky, uráža ho, vyhráža sa mu, že ho pripraví o majetok a podobne. Situácia v rodine sa naďalej zhoršuje, čo sa odráža aj na zdraví navrhovateľa. Maloletý S. má 11 rokov, je žiakom 5. ročníka základnej školy, nosí okuliare a má astmu. Platené voľnočasové aktivity maloletý nemá, má potreby bežné pre dieťa jeho veku. Manželka je na čiastočnom invalidnom

dôchodku, ktorý poberá vo výške 120,- Eur mesačne a pracuje ako opatrovateľka s príjmom cca 400,- Eur mesačne. Navrhovateľ pracuje ako dispečer v spoločnosti G..r.o. a so spoločnosťou H., s.r.o. má uzatvorenú dohodu o vykonaní práce. Jeho celkový mesačný príjem je cca 600,- Eur. Navrhovateľ hradí náklady na bývanie vo výške cca 200,- Eur mesačne a zabezpečuje nákupy do domácnosti. Navrhovateľ mal za to, že medzi manželmi sa nedá predpokladať, že v danom prípade ide o prechodný nesúlad medzi manželmi. Manželstvo s manželkou podľa navrhovateľa neplní žiadnu zo svojich základných funkcií.

2. Manželka navrhovateľa sa k návrhu vyjadrila písomne podaním zo dňa 05.06.2020 vrátane príloh k podaniu. S návrhom na rozvod nesúhlasila, nakoľko nič z toho, čo uviedol navrhovateľ v návrhu sa nezakladá na pravde. Uviedla, že pred uzatvorením manželstva sa poznali viac ako 4 roky. Manželstvo by bolo harmonické až do dnešného dňa až na bežné spory, ktoré vyplývajú z rozdielnych pováh a názorov na niektoré veci, keby sa do ich vzťahu od začiatku nestarala tretia osoba a to konkrétne brat navrhovateľa R. V.. Povýšenecky sa chovala voči manželke celá rodina navrhovateľa až na nebohého svokra. Navrhovateľ je pod veľkým vplyvom svojho brata, nedokáže sa mu postaviť, odporovať mu a jeden z dôvodov je aj to, že pracuje aj v jeho firme. Pokiaľ ide o posledné dva roky manželstva, podľa ktorých nehody dosiahli takú intenzitu, že navrhovateľ sa rozhodol riešiť situáciu podaním návrhu na rozvod, manželka uviedla, že minulý rok boli na dovolenke v M., ktorú zaplatila manželka. Konštatovala, že všetko sa zhoršilo v roku XXXX keď svorka ostala ležať na posteli, navrhovateľ bol vtedy PN a svokra už potrebovala 24 hodinovú starostlivosť. Brat navrhovateľovi rozkázal, že sa tam nasťahuje a bude sa o ňu starať. Presne to aj urobil a odsťahoval sa tam na pol roka. Prestal sa zaujímať o syna aj o manželku. Navrhovateľ nejaví o maloletého žiaden záujem a od septembra 2019 prestal na neho aj prispievať. Celú starostlivosť o syna financovala navrhovateľka. V marci 2020 sa navrhovateľ dobrovoľne odsťahoval zo spoločnej domácnosti a odvtedy napísal maloletému dve SMS-ky. Syn sa ho 11-krát pokúšal telefonicky skontaktovať, ale neúspešne. Akákoľvek snaha z ich strany skontaktovať sa s navrhovateľom a vyriešiť dôležité veci je zo strany navrhovateľa negovaná. Nejaví ani žiaden záujem o synov zdravotný stav, pretože v aktuálnej situácii nesmú ísť do Bratislavy na injekcie inak ako autom a to si zobral navrhovateľ, keď sa odsťahoval. Manželka Ďalej poukázala na zvýšené náklady maloletého S. v súvislosti s jeho liečbou. Uviedla, že iniciátorom návrhu na rozvod je manželov brat, ktorému manželka od prvej chvíle nesadla a celých 26 rokov ich manželstva sa ich pokúšal rozoštváť a robil preto všetko možné aj nemožné. Ak boli v rodine oslavy alebo sa išlo niekam na Veľkú noc alebo na jarné prázdniny manželka nesmela ísť nikam, pretože to manželov brat zakázal. Jeho nenávisť sa voči manželke sa rokmi stupňovala a keď si náhodou navrhovateľ dovolil urobiť niečo bez jeho súhlasu, ako aj ich druhé dieťa, tak sa to patrične odrazilo v ich vzťahu. Dodala, že dochádzalo aj k hádkam, konfliktom a výmenám názorov, ale to považovala za bežné veci, ktoré sa dejú v každom manželstve. Manželka sa vyjadrila, že je na čiastočnom invalidnom dôchodku, ktorý je vo výške 138 Eur a jej hrubý mesačný zárobok za minulý rok, nakoľko pracuje na skrátenej pracovnej úväzok bol 268 Eur brutto. Maloletý S. má diagnostikovanú ťažkú bronchiálnu astmu, alergickú rinitídu, atopickú dermatitídu, sezónnu alergickú rinitídu, vrodennú mitrálnu insuficienciu L stupňa a nosí dioptrické okuliare. Dňa 09.06.2020 ide so synom S. na kontrolu na očné, potrebuje nové okuliare, ktoré budú stáť cca 100 euro. Jeho liečba je finančne nákladná, každé 2 týždne s ním musí dochádzať do Bratislavy na biologickú liečbu, ktorá už trvá vyše 3 roky a s tým sú spojené aj ďalšie zvýšené výdavky na cestovné. Od 02.03.2020 je so synom na OČR vo výške 230 Eur, čím opäť došlo k zníženiu jej mesačného príjmu. Syn musí každý rok absolvovať mesačnú kúpeľnú liečbu vo U. M. a to sú ďalšie náklady navyše. Kúpeľná liečba je už schválená mal by nastúpiť v auguste. Kúpeľný poplatok na celý mesiac je 47,60 Eur, výlety 20 Eur, bazén a sauna 40 Eur, lieky, vreckové, a treba ho vybaviť celoročným oblečením a obutím na celý mesiac. Manželka má vážne zdravotné problémy, pre ktoré som je na čiastočnom invalidnom dôchodku. Od roku 1996 má totálnu alopeciu. Uviedla, že nosí parochne a šatky, pričom cena parochne sa pohybuje cca od 200 Eur a poisťovňa jej preplatí 30 Eur, cena jednej šatky je cca 27,- Eur a kozmetické prípravky na udržanie údržby parochne cca 30,- Eur. Potrebuje aj nové dioptrické okuliare. V roku 2016 sa jej pridružilo ďalšie vážne ochorenie chrčtice. Čaká ju veľmi vážna a ťažká operácia chrčtice. Manžel od marca 2020 prestal platiť nájomné vo výške 170,- Eur, energie zatiaľ ešte platí. Výdavky uviedla internet a televízia vo výške 24,18 Eur, mesačné cestovné na MHD pre manželku a syna vo výške 18 Eur, synov telefón vo výške 9 eur, cestovné do Bratislavy so synom na biologickú liečbu vo výške 25 Eur mesačne, lieky pre syna i lieky pre manželku, stravu, drogériu, hygienické potreby, školské potreby, obuv, oblečenie, synove dioptrické okuliare vo výške 71 Eur. Každý rok musí syn absolvovať mesačnú kúpeľnú liečbu, na ktorú poplatky a vreckové predstavujú viac ako 200 Eur. Záverom vyjadrenia uviedla, že s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí, žiadala súd, aby zveril syna do jej osobnej starostlivosti a navrhovateľa zaviazal

povinnosťou prispievať na výživu maloletého syna S. minimálne vo výške 120 Eur, zároveň žiadala o spätné doplatenie výživného od septembra 2019.

3. Na tunajšom súde manželka navrhovateľa podala ako matka podaním zo dňa 31.03.2020 návrh na vydanie neodkladného opatrenia, na základe ktorého žiadala zveriť maloletého S. do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazat' prispievať na výživu maloletého tak, že otcovi predbežné výživné bude strhávané z výplaty a zasielané na účet matky. O uvedenom návrhu matky bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 35P/47/2020-12 zo dňa 09.04.2020 tak, že súd nariadil neodkladné opatrenie, na základe výroku I. ktorého otec je povinný prispievať na výživu maloletého S. sumou 70,- Eur mesačne, k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Výrokom II. vo zvyšnej časti návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výrokom III. rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať najdlhšie do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 32P/64/2020 o rozvod manželstva s príslušenstvom. Predmetné uznesenie bolo rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/34/2020-50 zo dňa 09.07.2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 17CoP/34/2020-55 zo dňa 27.08.2020 vo výroku I. zmenené tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého S. sumou 120 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Vo výroku II. a III. bolo predmetné uznesenie potvrdené.

4. Súd v predmetnej veci vytýčil pojednávanie na deň 08.06.2020, ktoré bolo odročené za účelom konzultácií rodičov a maloletého na Referáte poradensko-psychologických služieb za účelom posúdenia najvhodnejšej úpravy styku s maloletým a zlepšenia komunikácie rodičov, posúdenia citových väzieb v rodine a záujmu otca o stretávanie sa s maloletým. Ďalšie pojednávanie sa konalo dňa 28.09.2020.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, manželky navrhovateľa, oboznámením listinných dôkazov, najmä sobášneho listu, rodného listu plnoletej dcéry E., rodného listu maloletého S., správy z prešetrenia pomerov kolízneho opatrovníka, správy z poradensko - psychologického procesu a zistil, že manželia uzatvorili manželstvo dňa 02.10.1993. U oboch manželov išlo o prvé manželstvo. Z tohto manželstva pochádzajú dve deti, plnoletá E. V., nar. XX.XX.XXXX a maloletý S. V., nar. XX.XX.XXXX.

6. Z výsluchu navrhovateľa na pojednávaní dňa 08.06.2020 mal súd za preukázané, že manželia nežijú v spoločnej domácnosti od marca 2020, kedy sa otec odsťahoval. E. žije v byte, ktorý má v spoluvlastníctve s jeho bratom. Navrhovateľ sa vyjadril, že nezhody v manželstve pretrvávajú neustále. Dôvodom nezhôd bola podľa navrhovateľa manželkina povaha a napätie s tým spojené, bola dlhodobo náladová, nevyvážená, dochádzalo z jej strany k vyhrážkam. Navrhovateľ označil manželkine správanie ako psychické týranie. Uviedol, že si nemohol navariť, oprat' si, lebo všetko bolo manželkine, manželka kontrolovala jeho osobné veci, doklady. Stalo sa, že keď nemala manželka dobrú náladu, hádzala po navrhovateľovi veci. Manželkina konfliktná povaha sa prejavovala aj v spolunažívaní so susedmi v bytovke. Intímne sa s manželkou nestýkajú viac ako 5 rokov, voľný čas spolu dlhodobo netrávia. Ohľadne vzťahu otca s maloletým navrhovateľ uviedol, že manželka často zneužívala maloletého na svoju osobnú ochranu. Pokiaľ by syn chcel, navrhovateľ má záujem sa s ním stretávať, pokiaľ nie, nechce mu robiť traumu.

7. Manželka na pojednávaní dňa 08.06.2020 uviedla, že s návrhom na rozvod nesúhlasí. Nezhody v manželstve považovala za bežné nezhody ako v každom manželstve. Problém videla v skutočnosti, že do ich manželstva vždy zasahovala tretia osoba, brat navrhovateľa. Keď manželka chcela niečo riešiť s manželom, musel to mať povolené od brata. Situácia sa zhoršila po smrti svokry v roku 2018, vtedy začal švagor zasahovať ešte viac do ich manželstva a docielil, že navrhovateľ podal návrh na rozvod. Voľný čas dlhobojšie netrávili s manželom kvôli financiám a manželkinmu zdravotnému stavu. Od septembra 2019 manžel s manželkou nekomunikuje. Manželka mala za to, že problémy v manželstve by sa dali riešiť ak by mal navrhovateľ záujem o komunikáciu. S plnoletou dcérou E. matka nekomunikuje, pretože ju manžel zmanipuloval peniazmi. E. žije už minimálne 7 rokov mimo domova.

8. Následne sa manželka navrhovateľa k veci vyjadrila písomne podaním doručeným tunajšiemu súde dňa 22.09.2020. Opätovne nesúhlasila s dôvodmi v návrhu na rozvod manželstva. Mala za to, že dôvody uvádzané navrhovateľom nie sú závažné a rozhodujúce pre rozvod manželstva. Uviedla, že navrhovateľ počas konzultácií na referáte poradensko - psychologických služieb nepracoval na zlepšení vzťahu manželov, nejavil záujem o usporiadanie vzťahu s maloletým, nenadviazal citovú väzbu a nevyvíjal snahu o zblíženie so synom.

9. Na pojednávaní konanom dňa 28.08.2020 obaja rodičia zhodne navrhli, aby súd schválil rodičovskú dohodu v znení druhého výroku tohto rozsudku. Kolízny opatrovník súhlasil s uzatvorením rodičovskej dohody v takom to znení.

10. Podľa § 23 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „ZoR“), súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19 zákona o rodine.

11. Podľa § 18 ZoR, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

12. Podľa § 19 ods. 1 ZoR, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

13. Spoločenský účel manželstva spočíva vo vytváraní rodinného prostredia vhodného pre výchovu detí, ako aj prostredia, kde manželia žijú spolu vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujúc si vzájomnú podporu a pomoc. Preto sa rozvod manželstva vo všeobecnosti považuje za nežiaduci jav, ktorý má byť iba výnimočným riešením bezvýhodiskovej situácie, v prípadoch, keď vážny stav narušenia vzťahov medzi manželmi nemožno prekonať iným, vhodnejším spôsobom pri zachovaní ich manželstva. K narušeniu manželstva rozvodom možno teda pristúpiť iba v spoločensky odôvodnených prípadoch (§ 22 ZoR).

14. Podľa § 100 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode. Zákon o rodine predpokladá, že rozvádžajúci sa manželia sa sami dohodnú na úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode.

15. Podľa § 24 ods. 1 a 2 ZoR, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

16. Podľa § 24 ods. 3, 4, 5 ZoR rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

17. Podľa § 25 ods. 1 a 2 ZoR, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

18. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

19. Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Podľa § 76 ods. 1 ZoR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

21. V danej veci mal súd z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výsluchu účastníkov konania za to, že trvalé a pevné spoločenstvo založené dobrovoľným rozhodnutím muža a ženy - navzájom poznajúcich svoje charakterové vlastnosti, vzájomné návyky a predstavy o spolužití, bolo účastníkmi narušené. Účastníci majú zjavne rozdielne povahy a tiež názory na manželský život - plnenie úloh manželstva, spoločné záujmy. Od marca 2020 títo už ani nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária, netravia voľný čas ako rodina a spoločne sa nestarajú o maloletého S.. Intímne spolu nežijú asi 5 rokov. Problémy vo vzájomnom spolunažívaní boli dlhodobého charakteru. Za hlavnú príčinu rozvratu manželstva súd ustálil odcudzenie manželov v dôsledku rozdielnosti ich pováh a s tým spojenej problémovej vzájomnej komunikácii. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že vzťahy v manželstve sú hlboko, vážne a trvalo rozvrátené, v čoho dôsledku manželstvo neplní svoj spoločenský účel a neplní si už žiadnu zo svojich funkcií, na ktoré bolo určené. Uvedený názor zastáva súd napriek nesúhlasu manželky s rozvodom manželstva, pričom uvádza, že manželstvo je zväzok založený na dobrovoľnosti dvoch ľudí a nikoho nemožno proti jeho vôli nútiť zotrvávať v nefunkčnom manželstve, pričom dané manželstvo súd nepovažuje za funkčné. Zo strany navrhovateľa, ani po návšteve manželov na referáte poradensko - psychologických služieb, nebola zistená žiadna nádej, resp. záujem zo strany manžela o obnovu manželského spolužitia. Počas konzultácii uviedol, že je definitívne rozhodnutý pre rozvod a k návrhom manželky o obnovu vzťahu sa staval odmietavo. Vzhľadom na postoj navrhovateľa nie je predpoklad obnovenia manželského spolužitia, keďže nikoho nie je možné nútiť, v disfunkčnom manželstve. Preto i napriek záujmu manželky navrhovateľa o záchranu manželstva súd manželstvo účastníkov, ktoré je už len formálne pretrvávajúcím zväzkom muža a ženy, rozviedol. Súd dodáva, že predovšetkým manželka majú povinnosť vytvárať zdravé rodinné prostredie, tak dôležité pre celkový vývoj a výchovu detí. Ak to nedokážu, je pre deti pochádzajúce z takéhoto zväzku vhodnejšie vyrastať v prostredí bez negatívnych javov a konfliktov, aj keď iba s jedným z rodičov. Navyac udržiavanie formálneho zväzku za stavu, keď rodičia nezdieľajú spoločnú domácnosť a manželstvo neplní žiadnu zo svojich funkcií v zmysle § 18 zákona o rodine, nemá pre maloletých žiaden reálny význam a nie je ani dobrým príkladom pre budovanie ich postoja k rodinnému životu.

22. Výkon rodičovských práv a povinností k maloletému S. na čas po rozvode súd upravil tak, že schválil rodičovskú dohodu, k uzavretiu ktorej pristúpili obaja rodičia počas konania, a ktorú súd posúdil ako súladnú s potrebami a záujmami maloletého. Kolízny opatrovník odporučil rodičovskú dohodu schváliť. Na základe rodičovskej dohody bol maloletý S. zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o neho od odchodu navrhovateľa zo spoločnej domácnosti i fakticky stará, právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú vykonávať obaja rodičia, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 150,- Eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou

od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva a styk otca s maloletým súd neupravil. Vzhľadom na skutočnosť, že matka vo svojom písanom podaní zo dňa 05.06.2020 žiadala o spätné doplatenie výživného od septembra 2019, súd napriek schváleniu rodičmi podpísaného návrhu rodičovskej dohody na pojednávaní v znení vyššie uvedenom, uvádza, že v zmysle § 24 ods. 1 a 2 zákona o rodine súd v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, upraví výkon ich rodičovských práv a povinností, k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Takouto povinnosťou je i povinnosť rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na výživu maloletého. Povinnému rodičovi je tak v rozhodnutí, ktorým sa manželstvo rozvádza, uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Ohľadne styku maloletého s otcom rodiča žiadali styk neupravovať, súd vzhľadom na obsah správy z poradensko-psychologického procesu ma referáte poradensko - psychologických služieb UPSVAR Trenčín, žiadosť rodičov a stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý rovnako na pojednávaní dňa 28.08.2020 odporučil styk otca s maloletým neupravovať, rodičovskú dohodu schválil i v tejto časti.

23. Podľa § 52 z. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody § 365 CSP a § 62 CMP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP). Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. Odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 62, ods. 1, § 65 a § 66 ods. 1 CMP).